

KÖZHÍR

1980. IX.17. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XI. félév. 1. szám.

MORÁL ÉS TÁRSAI

/meditáció/

I.rész

A napokban írtam le magamnak egy mondatot, s csak utána lepődtem meg egy csöppet:

„Ahhoz, hogy azt érezzem, értelme van annak amit csinállok, az szükséges többek között, hogy akiknek kell -feladata vagy érdeke- azok figyeljenek rám.”

Szépen vagyunk! Ha nem is igaz ez mindenkire, de azért -azt hiszem- eléggé általános jelenségnek tekinthető. Mert ugye az még csak hagyján /?/, ha akkor nem figyel rám, ha feladata, de még akkor sem, amikor érdeke?!

Mert kiábrándító dolog nem odafigyelőknek jól előadni...

Mert kiábrándító dolog felületesen kijavított olyan feladatot visszakapni, amiben nagy munka fekszik.

Mert hiába koptatom újságíróként a papírt, a tollat, ha nem figyelnek rám sem a hallgatók, sem a hallgatottak.

...hogy a KISZ-vezetők és tagok /itt a leglelkiesmeretesebbekről van szó/ szájáról és idegeiről ne is beszéljünk.

Nocsak. A kör kezd bővülni, de látható, hogy valahol be is fog zárulni - nem nagy zolás, ez a kör legalább kis /magyar/ társadalmunkat jelenti.

Balczó azt mondta a „Küldetés”-ben:

- Régen egy elkészült híd alá odaállították a mérnököt - ha leszakad a híd, ottmarad a tervező is.

- De miért csak a mérnököt? - kérdeim én - hiszen a híd összedőlhet az építők lelkiismeretlen munkája miatt is, álljanak be tehát ők is a híd alá. De akkor álljanak be azok, akik például a szállításban dolgoznak,

és így felelnek az építők, a mérnök hangulatáért és akkor álljanak be mindazok... álljunk be mindnyájan! Saját jó munkánkkal is felelünk a másik jó munkájáért. Életének értelméért.

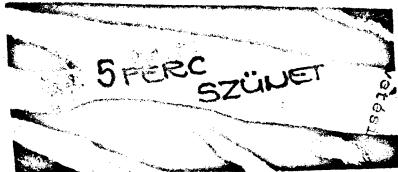
Hogy ez frázis?! Lehet. De úgy tűnik, igaz.

Jéé! Még a végén az is kiderül, hogy egy-egy feladat sikeres elvégzését össztársadalmi sikernek könyvelhetjük el! Újabb frázis. De ez is igaznak tűnik.

... igaznak tűnik, de nem ma, hanem ideális körülmények között /hol vagyunk mi attól!/.

Úgy látszik, hogy a társadalmi tulajdonon alapuló társadalmi munkamegosztás jelenlegi szintjén sem lenne szabad egzisztenciákra /gazdaságilag biztos helyzetű személyiségekre/ értelmezni olyan fogalmakat, mint munkamorál, becsület, felelősség...

Hmm. No igen...

/meditáció/

II.rész

Ott hagytam abba, hogy: „értelmezni olyan fogalmakat, mint munkamorál, becsület, felelősség...”

Hmm. No igen...”

...forradalmiság. De lelkesedni a szürke /?/ hétköznapokért? Mert tennivaló ugye akad bőven. Nekünk a kockázatos és viszonylag egyszerű feladatok helyett a kockázatmentes és összetettebb feladatok jutnak, ráadásul mindezeket a hétköznapok szürke rendszeressége közepette kell megoldani.

Lehet, hogy nem vigasztaló, de mindenképp ide tartozik az, hogy az idők változnak - s a történelemből nekünk ez a korszak jut.

Szürke, szürke. Végül lehet, hogy az. De nem ez a lényeg. A lényeg végül is cselekvésünk tartalma. Most jön a patetikus hang az alkotásról, az építésről és így tovább. Ezek nagy szavak. Nem kellene? Nem kellene? Hát akkor mi a /fene/ lehet életünk forradalmiságunk célja? A nagy, hangzatos célok nem kellene, mert megerőltető őket elérni. /Mert ugye szebb dolog elegánsan feljutni a csúcsra egy csepp verítékkel - hogy azért megnézzük, milyen is az - , mint szakadtan és talán elcsigázva./

Tehát akkor mi kell? A szürke nem. De szürke az a szürke? Vagy éppen rendkívül sokszínű és összetett, aminek csak az összehatása szürke? Ki tudja? Aki nem próbálta még megnézni, az biztos nem. Ez jól hangzott.

Szóval napjaink forradalmisága /vagy írhatom azt, hogy a mi forradalmiságunk?! egyfajta 22-es csapdájában vergődik: a kis feladat nem méltó, a nagy pedig megerőltető. A két véglét között szépen el lehet lavírozni,lehet, annak, aki azt akarja. S az, aki nem akar lavírozni? - legfőljebb egyedül marad, vagy, ha szerencséje van, talál társakat és megpróbálnak együtt jutni valamire. Ha sikerül, akkor a lavírozók „átmennek” karrierista-átközöbe...

Van ez így. Igen.

Fogalom és valóság... forradalmiság és forradalmiság.

- Sz. -

Nyári szabadságvesztés

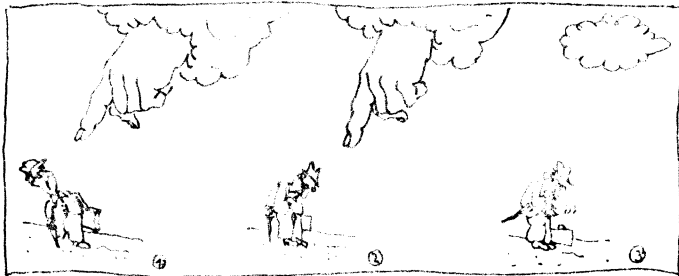
Az elmúlt nyár programjának megszervezésében nagy segítséget nyújtott az egyetem. Jobbnál jobb lehetőségek között választhattunk. Persze volt kötelező gyakorlat is – a szó szoros értelmében...

Ennek szellemében közölték a II. éves autós és vasutas hallgatókkal is: júliusban megtanulnak esztergálni, marni, stb. Volt lehetőség elővizsgára is: aki itt megfelelt, mentesült a nyári elfoglaltság alól. Ehhez gyakorlati lehetőséget is kaptunk az illetékes tanszék Kinizsi utcai műhelyében. A vizsgafeltételeket is jó előre ismertették: a munkadarabot meghatározott idő alatt kell elkészíteni, az elérhető 120 pontból legalább 90-et kell teljesíteni.

Ennyit az elővizsgáról. Volt, akinek sikerült, volt, akinek nem. /Persze már akkor sem értettem, miért kell bizonyítania annak a SZET-es hallgatónak, aki tíz éven keresztül marós volt a RÁBÁ-ban.../

Ezek után kissé megleptek a nyári gyakorlat vizsgakövetelményei. Itt ugyan nem összetett vizsgadarabot kellett készíteni /esztergálás+marás/, hanem a két hét esztergálás, 3 nap hegesztés /!/, 2 nap lakatosmunka és 3 nap marás után külön-külön munkadarab alapján mérettünk meg. De! Az esztergálásban elérhető 170 pontból 52-t kellett teljesíteni /170/52 ≈ 120/90 ?/ Még hozzá kb. 7 óra alatt /!/, és az elővizsgálathoz képest a feladat is jóval könnyebb volt. A marás egy csökkent szellemi képességű betanított munkásnak sem okozott volna gondot – legalábbis ezen a szinten nem. Mert ugye, a munkadarabot befogni, és utána a gépet a nóniuszon már kipróbált értékig „vezérelni” nem megoldhatatlan probléma...

Persze most mondhatnánk: hegesztés nem volt az elővizsgán. Hadd idézzem az egyik szakit: „Kollégák, három nap alatt maguk még azt sem tanulják meg...”. Igen, mondott még mást is az ilyen „gyorstalpaló” tanfolyamokról, de ezt hagyjuk másorra.

KÖZLEK-LIK

Karunk klubja a Kinizsi utcai épület Zsil utcai szárnyában található. Megközelíthető 2-es villamossal, melyről a Zsil utcai megállónál kell leszállni. A pontos cím: Zsil u. 2.

Fő programunk: minden pénteken 19-23⁰⁰-ig Cintula discoja és filmvetítés.

A másik állandó program a Filmklub lesz, keddi napokon. A részletes műsorról mindig plakátok tájékoztatnak majd. Lehetőség nyílik tankörrendez-

vények lebonyolítására is szombati napokon. A rendezőség karunk hallgatóiból áll, ahol szívesen látunk olyan elsősöket, akiket érdekel ez a dolog. Minden felmerülő kérdéssel Gordos Gábort /Münnich koll. 666. szoba/, vagy Barcza Zoltánt /Mária u. koll. 13. szoba/ keressétek meg. Reméljük, sikerül megfelelő szórakozási, kapcsolódási lehetőséget biztosítani számotokra.

Nyitás: szeptember 19-én 19⁰⁰-kor.

Rendezőség

A lakatosmunka is érdekes volt. Két nap állt rendelkezésünkre, de már az első napon elkészültek a műremek. Reszelőnyelet reszelni viszont nem túl felemelő dolog, talán ezért ugrott meg másnap a hiányzók száma.

Apropó, hiányzás... Ha valakinek nem volt kedve bemenni és /jó esetben/ már kész volt a vizsgadarabja, három lehetőség közül választhatott: 1./ hozok /hamis/ orvosi igazolást, 2./ hazudok valamit /mondjuk útlevelet csináltatok/,

x./ megmondom, nincs értelme, hogy bejőjjenek. Bár szerintem az utóbbi a becsületes, mégsem volt célszerű x-re tippelni. /Ez ui. nem minősült igazolt hiányzásnak./

Szeptemberben egyébként a késések miatt több hallgatónak főhetett a feje, a megoldás: fegyelmi, vagy egy műszak a tanszéki műhelyben. A büntető rendszabályokkal most nem foglalkozom. bár kissé „szereg-izűk” – eddigi kísérleteim fényes kudarcot vallottak. Azt azonban semmi esetre sem értem meg, hogy pl. a sokak által jól ismert külföldi kolléga miért nem szerepelt a listán, annak ellenére, hogy nem emlékszem 3 olyan napra, amikor a kolléga a munkaidőt „kihasználta” volna. Szóval ha már szigorúak vagyunk, legyenek következtetések is...

Úgy tudom, ebben a formában most szerveztek először termelési gyakorlatot, talán ez magyarázza az általunk visszásnak ítélt jelenségek többségét. Mindenesetre reménykedem. Reménykedem abban, hogy a jövőben ésszerűbb lesz a különböző szakmák elsajátítására fordított idők aránya. Jó lenne, ha az elővizsga és a nyári próbatétel közötti idő csökkenne /megszűnne?/, ti. a bukott elővizsgázók jó része minden gyakorlat nélkül már a gyakorlat elején teljesítette volna a követelményeket. /Es így kissé becsapva érezte magát. / Arról nem is beszélve, hogy nekik nem sok újat mutattak az oktatók. A félreértések elkerülése végett: nem az elővizsgafeltételek könnyítésére gondoltam elsősorban. A nyári követelmények ui. egyfajta - szokatlan - tanszéki óvatosságra engedtek következtetni: így talán mindenki „átmegy”.

Ha reményeim valóra válnak, hiszem, hogy a diákok zöme nem nyári „szabadságvesztésnek”, hanem értelmes és hasznos időtöltésnek tekinti majd ezt a négy hetet.

Cserkúti György

Egy NEM kiemelt beruházás

Nehezen bár, de sok küszködés és álmódosítás után beindult a verkli. Egyetemünk, az óriás mérnökgyártó gépsor összes alkatrésze mozgásba lendült.

Azonban egy kicsi, de igen fontos fogaskerék szeptember másodikán mosdatatlan maradt: nem végezte a reá bizott feladatot. A hallgatók tanácstalanul, szomordúan álldogáltak az ajtóban, s hallgatták, nézegették a bent folyó munkát; bizony ez még messze van a készől. Jogos a kérdés, vajon miért nem kezdtek előbb, miért nem fejesték be időben. Erre próbáltam választ kapni és beljebb kerültem a tapétasságú szűrszavamba. Ritka látvány: a szűk kis termekben vagy tíz ember sürgölődik, mindannyian végzik a dolgukat, nem vár senki a másikra.

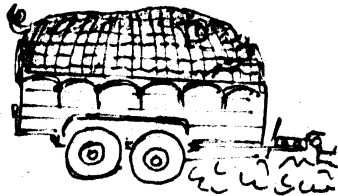
Egy pocakos, nagydarab melóshoz fordulok:

- Jó napot kívánok! Tessék mondani, mikor lesz kész?
- Állítólag szombaton átadjuk a megrendelőnek - mondja, és nagy plecsnit ken a tapétaragasztóból a falra.
- Mikor kezdtek a munkát?
- Nem tudom pontosan, mert nem mi kezdtük, hanem az asztalosok.
- És ők itt vannak még?
- Persze - mutat a sarokba - de ne kérdezze őket, mert nem hiszem, hogy ők tehetnek a dologról.
- Milyen dologról? - vetettem rá magam a véletlen szóra.
- Hát..., kérem, hogy nem lettünk kész időre. Pedig láthatja, még egy cigire sincs idő, úgy hajtunk.

Némán bólogatok, elmegy a kedvem attól, hogy felelőst keressék, az okot kutatva tovább faggatószak - az ügysem segít -, hiszen most /!/
valóban lelkesen dolgoznak, úgy néz ki, szombatra tényleg készen lesznek. Inkább nézegetem a falat, felül egy óriási éjszakai fotó a K épületről, mellette sárga drapéria. A régi berendezés szétszórva a sarokban, gondolom, ez nem változik.

- Reméljük szép lesz! - biztatom beszélgetőpartneremet, majd elköszönök és az ajtóból még egyszer elolvasom a fakult, furcsa betűket: **LIRELLA.**

Hanza István, 561.

Mozgó, forró szakmai gyakorlat

Augusztus 8., 17 óra.

Végre együtt a banda! Túrelmetlenül toporgott takaros kis csoportunk a ferihegyi csarnokban. Többen életük első repülőútjára készültek, talán ők voltak a legizgatottabbak. Akkor még kis csomagjaink körül álldogálva vártuk az indulást.

- Én akárhányszor utazom, mindig probléma van a vámvizsgálatnál - mesélte Tárczy Tibor, és tényleg, amint belépett a mágneses alagútba, nyomban sípolni kezdett a veszélyjelző. Miután a vámőrök meggyőződtek arról, hogy a látszat ellenére nem fegyvercsempéssel van dolguk, rövid várakozás után végre beszállhattunk.

Egyórás kellemes repülés után értünk Drezdába, anélkül, hogy bárki otthagya volna névjegyét a repülőgépen. Természetesen azonnal akadt bonyodalom: három bőrönd eltűnt, ezek később érkeztek utánunk.

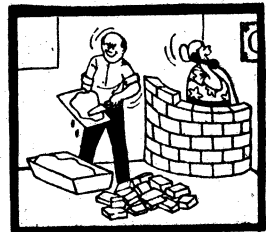
Arról, hogy mi mindent láttunk, oldalakon keresztül tudnánk írni, és mégsem lenne teljes a beszámoló. Négy nagy várossal: Drezdával, Berlinnel, Rostockkal és Lipcsével ismerkedtünk meg. Vezetőink; Dr. Tarnai Géza, Baczynski Gábor és Dr. Parádi Ferenc tanár urak, valamint két kedves német kísérőnk vezényletével és segítségével minden napunk igazán színesen telt el. Sikertől olyan szakmai programokat

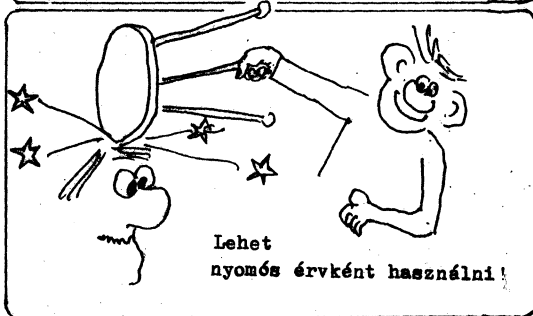
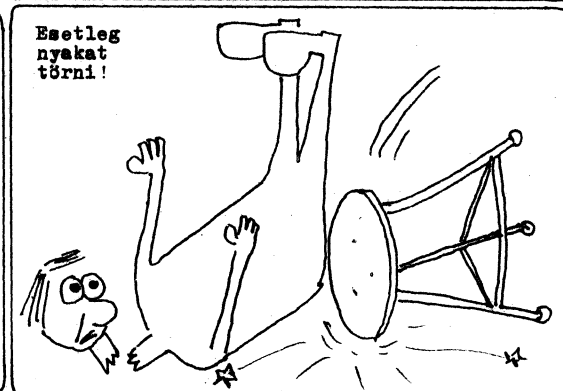
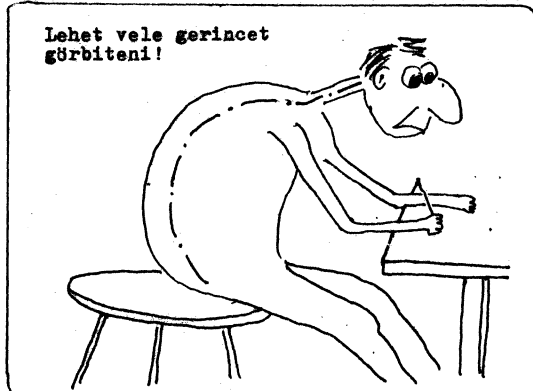
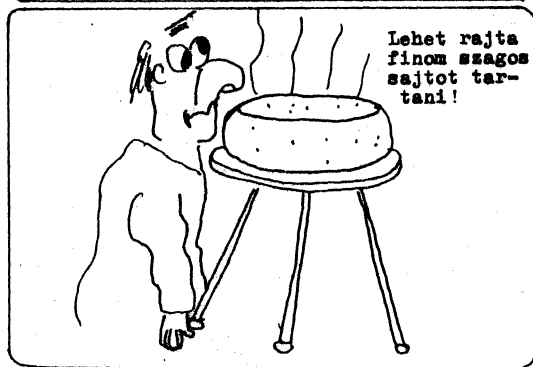
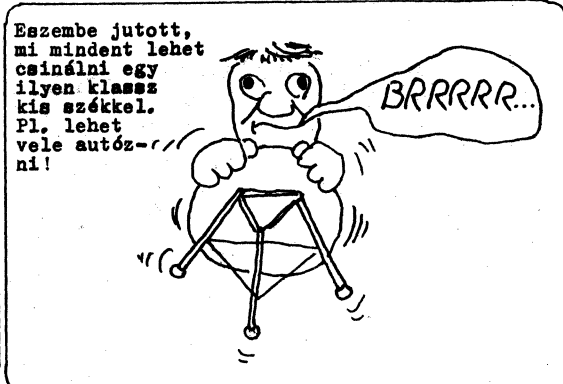
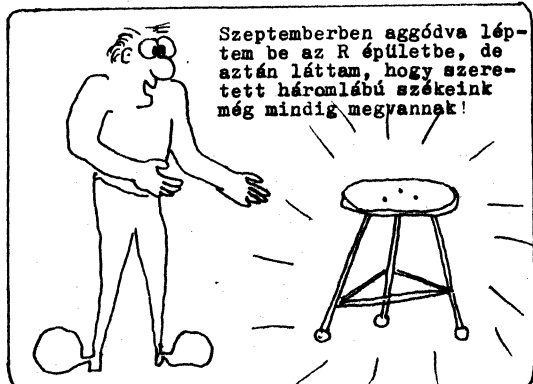
szervezniük, amelyek mindegyikünk számára érdekesek voltak, annak ellenére, hogy a társaság elsősorban nem a vasút iránt érdeklődött. Mégis: a drezdai Friedrich List főiskola laboratóriuma, kísérleti modellvasútja, a rendezőpályaudvar, a kocsijavító, a berlini járműkísérleti labor, és még sorolhatnám tovább, sokáig megmaradnak emlékezetünkben - bizony, most láttuk csak igazán, hogy nem a MÁV az egyetlen 1980-as szinten álló európai vasút. /!/
Tolmácsunk, Tarnai tanár úr mindig a helyzet magaslátán állt, ő fordította /„a számokat nem figyeltem"/, mit is mondott a „koma”, Baczynski tanár úr pedig idegenvezetőként kalauzolt minket sok helyen, az ő régebbi utiéléményei és német nyelvtudása is nagy segítséget jelentett számunkra.

De nemcsak szakmai programjaink voltak. Együtt, vagy kisebb-nagyobb csoportokba rendeződve bejártuk a városokat, a nevezetességek mellett bizony megízleltük - persze mértékkel és tartózkodással - a híres, finom német sört, többen új baráti kapcsolatokat építettek ki, ami nagyon hasznos lehetett a nyelvgyakorlás szempontjából.

A csoport három hétig élvezhette a német vendégszeretetet. Igazán jól éreztük magunkat, jó, hogy éltünk ezzel a lehetőséggel. Az igazat megvallva a végére kicsit elfáradtunk, de azért ha lehetne, elmennénk jövőre is egy ilyen külföldi szakmai gyakorlatra.

Szever Pál, 561.

MUNICH KOLLECIUM:

(FRI 70)

A NYÓRÉK MARCA

VIK-JATEKA AVAGY A TERTI ES A NYÓRÉK MARCA

DELUTANI PUSKALÖVÉSEK - AMERIKA FILM

A MI NEMTUDÉKUNK

WALIDA SOROSAT (A)

STUDIO SOROSAT REVUE: GONDVISELÉS

UJLAKI KAROLY ES SIKERI TUDOR ERTE DITILEPNI (MOLDOVA ES ORKELY HÜVEK)

MIKOLAJ

MIKOLAJ

MIKOLAJ

MIKOLAJ

MIKOLAJ

klub:

- IX. 20. GEMINI
- IX. 21. KATI ÉS A KERÉK PEREC
- IX. 27. NAUTILUS
- IX. 28. SOLARIS, ROCKWELL

Cintula, D. Molnár, Sakál-Vokál, filmek.

Tagsági osztás IX.8.-26., hétfőtől /tagjai: Dós László, Mészáros János, péntekig 16²²-18²².

Mária-klub

Kezdés: IX. 20-án.

R-klub:

- IX. 23. PEGE-kvartett koncertje 19^h KKK Magyarégtudomány-hungarológia,
- IX. 17. szerda 18^h

Az ózsi félév programtervezésében szerepel még az EAST együttes, a VUKÁN-BERKES-KÓSZEGI trió, a KASZÁKÓ együttes, a DIMENZIÓ kvartett

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉS-MÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE
 Felelős kiadó: Bulla Miklós
 Felelős szerk.: Hamza István
 Főszerkesztő: Szabó László
 KÉSZÍTETTÉK: Balogh Imre, Tarján Frigyes, Makovics József, Hamzáné Szakos Ilona

Készült a BME sokszorosító üzemében, a 3476. számú megrendelés alapján.
 Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR

KÖZHIR